

A hivatásos katonaságról kérdeznak a legtöbben

Elveszett rendfokozat

Különféle kérdésekkel keresik fel a Csongrád megyei hadki-egészítő parancsnokság vezető-jét az érdeklődők. A szerződéses szolgálat és a sorozás mellett már akadt olyan, aki egykori századosi rangját akarta visz-szaszerezni, míg más garázs-igényléshez kért segítséget.

Nemcsak fiatal emberek, de lá-nyok és nyugdíjas bácsik is vára-koztak tegnap a megyei „hadki-eg” folyosóján. Gergely János ez-re-des, a Csongrád megyei hadki-egészítő parancsnokság parancs-noka negyedévente tart lakossági fogadóórát.

A nyolcvanas évek közepe óta a témák többsége nem változott. A legtöbben a sorozás utáni ked-vezményekről, beosztásról kér-dezősködnék. Jelenleg pedig a szerződéses szolgálat és a tartalé-kos tiszti pálya a sláger. A foga-dóórán kívül naponta többen is érdeklődnek még az ügyfélszol-gálaton vagy a toborzó irodában. Ezen felül telefonon és levélben is érkeznek kérések.

A már megszokottknak mond-ható kérdések mellett azért né-hány extrább is előfordul. – Most például egy hetven év fölötti bá-csika azzal keresett meg, hogy rendfokozatát szeretné rehabili-tálni – mondta az ezredes. Az idő-s férfi 1945-ig századosként szolgált a repülősnél, majd fogságba esett és megfosztották a

Néha a bevonulók hozzátartozói is felkeresik Gergely János ezredest.

Fotó: Miskolczi Róbert

rangjától. Minden papírja elve-szett, így a levéltárban néznek utána a hadkiegések.

Egy nyugállományú katona pe-dig garázsigénylésben kérte a pa-rancsnok segítségét. Néha a hoz-zátartozók is eljönnek ezekre a fogadóórákra. Egy házaspár fia szeptember elején bevonult, csak elfelejtette felvenni a bevonulási segélyt. – Fiam nem tudott arról, hogy van ilyen lehetőség, ezért ér-

most szeretnénk a pénzhez hoz-zájutni – mesélte az apa. Utólag már nehéz ezt megoldani, de a parancsnok készségesen segített. – Telefonon felhívtuk az illetékes önkormányzatot, ahol megígér-ték, hogy a szülők felvehetik az összeget – tette hozzá az ezredes.

A neve elhallgatását kérő, 27 éves Z. F. pékként dolgozik. – A mostani szakmámban hosszú tá-von nem látok fantáziát, ezért ér-

deklódtam a hivatásos katonasá-gról – mesélte a folyosón. Tizen-nyolc évesen Vésárhelyen kato-náskodott. Az az egy év szinte fel-üdülés volt a korábbi munkájához képest, ezért is gondolta úgy, hogy szívesen bújna ismét angyalbör-be. – Maszek alkalmazottja vol-tam, a hét minden napján gályáz-tam. Hivatásosként biztos a jövő, fix a fizetés – mondta végül.

K. T.

Boross Péter: a választás eredményét el kellene fogadni

Légváarakról, EU-csatlakozásról

Vállalkozói fórum vendége volt szerdán este Vásárhelyen Boross Péter korábbi minisz-terelnök, aki az országgyűlési választások eredményéről éppúgy beszélt, mint a kö-zelgő EU-csatlakozás fontosságáról.

– Az országgyűlési választások eredményét tudomásul kell venni – véli Boross Péter ex-miniszterelnök, az MDF országos elnökségé-nek tagja, aki Kószó Péter, a Tiszta Lap pol-gármesterjelöltje meghívására érkezett a szerda esti vásárhelyi vállalkozói fórumra, ahol a szervezők nem győztek újabb és újabb székeket keríteni a megjelent érdeklődök-nek.

Boross hangsúlyozta: nem kell több légvá-

rat építeni, vagy másokat erre buzdítani. Most is épp az ígéretek és számonkérések versenye zajlik, a lényeg azonban az, hogy vigyázni kell az ország gazdasági egyensú-lyának megőrzésére és mindenképpen be kell jutni az EU-ba. A korábbi miniszterel-nök szerint felelőtlen az, aki azt mondja: a csatlakozás nem fontos. Akit ugyanis fel-vesznek a szervezetbe, részesül az erőtöb-bletből, aki viszont kimarad, a perifériára szorul.

Ódor László egyetemi tanár, volt svájci nagykövet is meghívást kapott a fórumra, s bár betegsége miatt nem tudott megjelenni, gondolatait Kószó Péter tolmácsolta. Ódor László levelében kifejtette: az uniós csatlako-

zás után, amikor az államhatárok elhalvá-nyulnak, hihetetlen mértékben megerősöd-hetnek a régiók. A korábbi nagykövet Vász-erhely számára ehhez egy négy pontból álló, úgynevezett GION-programot dolgozott ki, amely a gazdaság, információ, oktatás és nemzetközi kapcsolatok terén tűz ki komoly célokat. Ebben az elképzelésben saját újság kiadása és egy felsőoktatási intézmény létre-hozása is szerepel. Kószó Péter – hallgatósága nagy egyetértésére – mindehhez hozzáette, megválasztása esetén nagyobb beleszólást biztosít majd a helyi vállalkozóknak abba, a város hogyan költse el az általuk befizetett adóforintokat.

SZŐGI ANDREA

A Hungerit Rt. is megnyitja kapuit

Folytatás az 1. oldalról

Graur István, a roma önkormá-nyzatok megyei koordinátora és a cég vezetői sikeresen pályáz-tak a helyzet megoldására. Egy-előre tizenöt szentesi roma képzé-se kezdődik el. Ők hanglább egy évig tanulnak majd a cég kötelé-keiben és nem csak közvetlenül a szakterülettel kapcsolatos ismer-eteket szerezhetik meg, hanem részük lesz olyan oktatásban is, amelyek a munkahelyen való jó együttműködést tanulhatják meg. Sőt: a gyakorlati órák meg-tartása mellett két hónapig ösz-töndíjat ad új roma dolgozóinak. Sikeres tanulás esetén pedig szak-munkás-képesítéshez jutnak.

A pályázati pénzből számtalan

lehetősége adódik a társulásnak: Graur István tervei szerint uniós ismereteket nyújtó képzést is in-dítanak, együttműködés valósul meg a szegedi büntetés-végrehaj-tási intézettel, a tervek szerint Nagyfán konzervgyár épül, míg a felsorolt-vállalatok a jövőben a romáknak nagyobb arányban biztosítanak munkahelyeket.

A három megyében egyszerre létrejövő együttműködéssel az Európai Unió alap gondolata va-lósul meg, mely a nemzetek alati-ti szerveződési szintekre helyezi a fő hangsúlyt: Brüsszelben tér-kép szerint úgy gondolják, a Dél-Alföldet Bács-Kis-Kun, Csongrád és Békés megye együtt jelenti.

BLAHÓ GABRIELLA

TÁRSULÁS A ROMÁKÉRT

Az Európai Unió úgynevezett „Equal” kezdeményezésére jelentke-zett az a társulás, melyet a magyarorszádi kisebbségi önkormány-zat elnöke, illetve a roma önkormányzatok megyei koordinátora, Graur István kezdeményezésére alakított meg a dél-alföldi régió tizenkét szervezete. A tagok között munkaügyi központok, regio-nális, fejlesztési és oktatási központok, két gyomaendrődi vállalat, a kiskunmajsai és a szentesi baromfi-feldolgozó, valamint alapít-ványok találhatók. A pályázat célja a romák elhelyezkedési esélye-inek javítása, valamint olyan képzés megvalósítása, mely a jelen-leginél magasabb szintű szociális ismeretekkel és magatartásfor-mákkal vértzi föl a kisebbséget.

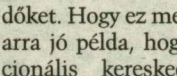
Mazsolázó megyei cégek: kohászt keresnek, tanárt nem

Évről évre nő a diplomás mun-kanélküliek száma Csongrád megyében, a legtöbben a pá-lyakezhdők közül keresnek ál-lást.

Szeged egyetemi városként egy-szerre 25 ezer hallgatónak ad ott-hont ideiglenesen. Az itt eltöltött négy-öt kellemes esztendő emlé-kével a hátuk mögött azonban sokan annyira megszeretik a vá-rost, hogy elhatározzák: Szege-den telepszenek le és próbálnak meg állást keresni maguknak – mondta el személyes tapasztala-tait a Csongrád Megyei Munka-ügyi Központ szegedi kirendelt-ségének egyik közvetítője, Balázs Gitta.

A szakember azonban kevés biztató hírrrel tud szolgálni a munkahely után kutatóknak, je-lenleg ugyanis több mint 900-an regisztráltatták magukat munka-nélküliként a megyében (Szege-den hatszáznál is többen), s mindössze 31 cég alkalmazna 47 felsőfokú végzettséggel rendelke-zőt. Sajnos, nem lehet megnevez-ni olyan területet, akár a kereske-delmet, a szolgáltatászekto-rt, amely képes lenne arra, hogy tö-megével szippantsa fel a szegedi felsőoktatásból kilépő pályakez-

Diplomás munkanélküliek <i>Csongrád megyében</i>			
2002.		január	augusztus
Főiskola, egyetem		702	908
	nők	377	562
	férfiak	325	346
	Életkor szerint		
	21-25	146	271
	26-35	232	295
	36-45	158	174
46-50	77	90	
51-55	49	41	
56-	40	37	

dőket. Hogy ez mennyire így van, arra jó példa, hogy egy multina-cionális kereskedelmi vállalat mindössze egy főt venne fel azon-nali kezdéssel állományába, rajta kívül, hasonlóképpen felsőfokú végzettséggel, csak egy autósza-lon keres szakembert.

Az is jól jellemzi a pillanatnyi állapotokat, hogy bejelentett sza-bad tanári állásról nincs tudomá-sa a munkaügyi központnak (a tapasztalatok szerint csak a vé-ltelennek, betegségnek, költözés-nek, gyermek születésének kö-

Történelmi napok

SULYOK ERZSÉBET

Tegnapelőtt bizonyossá vált, hogy 2004 elején uniós tagállam lesz Magyarország. Tegnap először lett Nobel-díjas egy magyar író, Kertész Imre.

Elképesztő dolgokat élünk meg – mondogatta a napfogyatko-zást csapatban figyelő társaságunk lelkenedezésre hajlamos tagja, s bár egy darabig csak nevetgélünk a folsorolásán, amikor az a különös sötét lett és a világ oly sejtelmesen elhalkult, legalább gondolatban igazat adtunk neki. A rendszerváltástól az oroszok kivonulásán, az ezredfordulón és a mi millenniumunkon át az Európai Unióhoz való várható csatlakozásunkat sorolta, s a listá-jában bizony találtunk olyan tételeket, amelyekről néhány évvel korábban – nem is álmodhattunk. Itt dübörög a történelem, a szemünk láttára, a fülünk hallatára – lelkesedett az illető. Nos, ezen az utóbbi két napon alighanem sokunk érezheti át a külö-nösséget, amit az úgynevezett nagy szavakkal lehet kifejezni: tör-ténelmi idők tanúi vagyunk. És csinálói.

Mert biztos ami zihet, ezt is megtanultuk már. Ezért gondolunk ünnepi pillanatokban is a következő hétköznapiakra. Például arra rengeteg dologra, amit el kell végezni az uniós csatlakozásig és ami fehéren-feketén le van írva a mostani országjelentésben. Ar-ra a sokféle bizonytalansági tényezőre, még-mindig, ami kitolhat-ja Magyarország tagállammá válásának idejét.

Mégis. Mért ne örülhetnénk viszonylag felhőtlenül annak, hogy a jelenlegi uniós tizenötök között bizonyos nagyvonalúság és er-kölcsösség győzött – (a pedig valószínűleg jogos) aggályoskodás és egyféle természetesnek is mondható önérdék-érvényesítés fölött? Ünnepélyesebb szavakkal: az egyesült Európa eszméje – a min-dennapos nehézségektől való visszariadás fölött?

Ma is az Unióban vagyunk, csak még nem vettük észre – mondják, akik átlátják az egyes országok és az európai globális működés azonosságait. Így lehet, hiszen meg kell nézni az úgyne-vezett lezárt fejezetek sorát: sokkal több, mint a nyitott. Érvénye-sülnek már az uniós szabályok az életünk sok területén. Csak az a nagy különbség, hogy a szabályalkotás – nélkülünk zajlik. Men-ne ez még így jó darabig a gyakorlatban, de alighanem az európai erkölcsbe ütközne.

Mivel a történelmünk okolható, amiért rászorulunk – közép- és dél-európai országok – a nyugatiak nagyvonalúságára és erköl-csösségére, folszabadultan nyugtázhathatjuk most a gesztust. Az Uniót – és a Nobel-bizottságát. Innentől egy rangban vagyunk. És ez kötelez.

Erdős diplomája

A 80. születésnapját ünneplő Er-dős János, aki nyugdíjba vonulá-ság a JGYTFK gyakorló iskola európai hírű Bartók kórusának karnagyi tisztét töltötte be, csü-törtökön a főiskola ünnepi ta-nácsülésén gyémántdiplomát ve-hetett át Galambos Gábor főigaz-gatótól. A főiskolán 60 évvel ez-előtt végzett Erdős János mun-kásságát számos kitüntetéssel is-merték el: öt alkalommal vehette át a Szegedért emlékérmét, két-szer a város alkotói díját, birtoko-

sa a Kodály Zoltán-, a Vaszy Vik-tor-, a Liszt Ferenc- és a Bárdos Lajos-emlékéremnek. A köztár-sasági elnöktől 1997-ben vehette át életműdíkjént a Magyar Köz-társasági Érdemrend kiskereszt-jét, egy évvel később vehette át a főiskola Honor Pro Meritis ki-tüntetését. – Hálás vagyok a sors-nak, hogy ma is dolgozhatok, s azért is, hogy munkámban hűsé-ges társaim vannak, lelkes éneke-seim, akiknek nem lankad daloló kedvük – mondta az ünnepelt.

FEKETE KLÁRA